

KOMMISJONSREKOMMANDASJON

2007/EØS/9/07

av 25. juli 2003

om behandling av lokaliseringsopplysninger i elektroniske kommunikasjonsnett med henblikk på nødmeldingstjenester utvidet med anropslokalisering(*)*[meddelt under nummer K(2003) 2657]*

(2003/558/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til direktiv 2002/21/EF om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester («rammedirektivet»)⁽¹⁾, særlig artikkel 19, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til rådsvedtak 91/396/EØF om innføring av et felles europeisk nødnummer⁽²⁾ skulle medlemsstatene sørge for at nummer 112 ble innført i de offentlige telefonnett som et felles europeisk nødnummer innen 31. desember 1992, med mulighet for unntak på visse vilkår fram til 31. desember 1996.
- 2) I henhold til direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester («direktivet om leveringspliktige tjenester»)⁽³⁾ skal operatører av offentlige telefonnett (heretter kalt «operatører») i den grad det er teknisk mulig stille lokaliseringsopplysninger til rådighet for myndigheter som håndterer nødsituasjoner, ved ethvert anrop til det felles europeiske nødnummer 112. I direktiv 2002/58/EF om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon («direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon»)⁽⁴⁾ fastsettes det at tilbydere av offentlige kommunikasjonsnett og -tjenester kan oppheve blokkeringen av A-nummervisning og se bort fra at en abonnent eller bruker har nektet eller ikke gitt sitt samtykke til behandling av lokaliseringsopplysninger linje for linje, for organisasjoner som besvarer nødanrop, og som er godkjent til det av en medlemsstat, herunder politi, ambulansetjenester og brannvesen, med sikte på å kunne besvare slike anrop.
- 3) Denne rekommandasjon omhandler en 112-tjeneste utvidet med anropslokalisering, men det er underforstått at parallelle nasjonale nødnumre skal utvides med samme

funksjoner og etter samme prinsipper. Organisasjoner som driver private teleanlegg, berøres ikke av denne rekommandasjon.

- 4) For at E112-tjenestene skal virke på en tilfredsstillende måte i hele Fellesskapet, må problemer knyttet til gjennomføringen behandles og tidsplaner for innføring av nye systemer samordnes. Samordningsgruppen for nødmeldingstjenesters tilgang til lokaliseringsopplysninger (CGALIES), opprettet av Kommisjonen i mai 2000 som et partnerskap mellom aktører i offentlig og privat sektor, har gjort det mulig for aktører fra ulike sektorer å drøfte og bli enige om prinsippene for en harmonisert innføring til rett tid.
- 5) I forlengelsen av anbefalingen fra CGALIES bør tilbydere av offentlige telefonnett eller offentlig tilgjengelige teletjenester gjøre sitt beste for å skaffe til veie og videreformidle mest mulig pålitelige lokaliseringsopplysninger for alle anrop til det felles europeiske nødnummer 112.
- 6) I E112-tjenestenes første fase er prinsippet om at alle gjør sitt beste å foretrekke framfor å pålegge bestemte spesifikasjoner for lokaliseringen. Etter hvert som alarmsentraler og nødmeldingstjenester får praktisk erfaring med lokaliseringsopplysninger, vil imidlertid kravene deres bli mer nøyaktig definert. Lokaliseringsteknologien vil dessuten bli videreutviklet både i mobilnett og satellittsystemer. Derfor må prinsippet om å gjøre sitt beste tas opp til ny vurdering etter første fase.
- 7) Det er viktig at alle medlemsstater utvikler felles tekniske løsninger og framgangsmåter for levering av E112-tjenestene. Det bør utarbeides felles tekniske løsninger gjennom de europeiske standardiseringsorganisasjoner for å lette innføringen av E112, opprette samvirkende løsninger og redusere kostnadene ved innføringen for Den europeiske union.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 189 av 29.7.2003, s. 49, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 74/2004 av 4. juni 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 59 av 25.11.2004, s. 8.

⁽¹⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 217 av 6.8.1991, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37.

- 8) En harmonisert løsning i hele Europa vil bedre samvirkingsevnen til avanserte sikkerhetsprogrammer som for eksempel gjør det mulig å overføre anrop manuelt eller automatisk fra en telematikkterminal i et kjøretøy. Disse anropene kan gi ytterligere opplysninger om for eksempel antall passasjerer i en bil eller en buss, kompassretning, kollisjonsfølerens signaler, hvilken type farlig gods som finnes i lasten, eller førerens og passasjerens helsetilstand. Den store trafikken over grensene i Europa øker behovet for en felles dataoverføringsprotokoll som gjør det mulig å formidle slike opplysninger til alarmsentraler og nødmeldingstjenester uten fare for uklarheter eller feiltolkning.
- 9) Ordningene for operatørens videreformidling av lokaliseringsopplysninger til alarmsentraler bør tilrettelegges på en måte som sikrer innsyn og likebehandling, også når det gjelder eventuelle kostnader.
- 10) For at nødmeldingstjenester utvidet med anropslokalisering skal kunne innføres på en effektiv måte, må lokaliseringsopplysninger fastsatt av tilbyderer av det offentlige telefonnett eller den offentlig tilgjengelige teletjenesten videreformidles automatisk til alle egnede alarmsentraler som er i stand til å motta og bruke lokaliseringsopplysningene.
- 11) I henhold til direktiv 2002/58/EF om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon («direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon») skal den enkeltes rett til personvern og vern av personopplysninger respekteres fullt ut og egnede tekniske og organisatoriske sikkerhetstiltak iverksettes for dette formål. I direktivet gis imidlertid nødmeldingstjenester tillatelse til å bruke lokaliseringsopplysninger uten den berørte brukers samtykke. Medlemsstatene bør særlig sikre at det finnes åpne framgangsmåter for hvordan en tilbyder av et offentlig telenett og/eller en offentlig tilgjengelig teletjeneste kan se bort fra at en bruker har nektet eller ikke gitt sitt samtykke til behandling av lokaliseringsopplysninger linje for linje, for organisasjoner som besvarer nødanrop, og som er godkjent til det av en medlemsstat.
- 12) Tiltak som iverksettes innenfor rammen av Fellesskapets handlingsprogram for katastrofeberedskap (heretter kalt «handlingsprogrammet for katastrofeberedskap»)(¹) bør bidra til å integrere målene for katastrofeberedskapen i annen fellesskapspolitikk og andre fellesskapstiltak, og sikre at det er sammenheng mellom nevnte program og andre fellesskapstiltak. Dette gir Kommisjonen rett til å iverksette tiltak for å bedre beredskapen hos organisasjoner som arbeider med katastrofeberedskap i medlemsstatene, med sikte på å bedre deres evne til å gripe inn i tilfelle nødssituasjoner samt bedre teknikkene og metodene for gjennomføring av hjelpeaksjoner og yting av omgående hjelp etter nødssituasjoner. Dette kan omfatte alarmsentralenes og nødmeldingstjenestenes behandling og bruk av lokaliseringsopplysninger i forbindelse med nødanrop til E112.
- 13) Dersom målene i denne rekommandasjon skal nås, trengs det i enda større grad en fortsatt dialog mellom operatører av offentlige nett og tjenestetilbydere på den ene side og offentlige myndigheter, herunder nødmeldingstjenester, på den annen side.
- 14) I sine rapporter om innføringen av E112 bør de nasjonale myndigheter behandle eventuelle tekniske problemer som kan hindre innføringen av E112 for bestemte kategorier sluttbrukere samt tekniske krav som stilles til håndtering av nødanrop via tekstmeldinger eller andre dataoverføringstjenester.
- 15) Tiltakene fastsatt i denne rekommandasjon er i samsvar med rådgivende uttalelse fra Kommunikasjonskomiteen nedsatt ved artikkel 22 i direktiv 2002/21/EF —

UTFORMET DENNE REKOMMANDASJON:

1. Medlemsstatene bør anvende følgende harmoniserte vilkår og prinsipper ved formidling til nødmeldingstjenester av lokaliseringsopplysninger i forbindelse med alle anrop til det felles europeiske nødnummer 112.
2. I denne rekommandasjon menes med:
 - a) «nødmeldingstjeneste»: en tjeneste som med godkjenning fra medlemsstaten gir umiddelbar og rask hjelp i situasjoner der det er direkte fare for menneskers liv og lemmer, den enkeltes helse eller folkehelsen, privat eller offentlig sikkerhet, privat eller offentlig eiendom eller miljøet, men som ikke nødvendigvis er begrenset til disse situasjoner.
 - b) «lokaliseringsopplysninger»: i et offentlig mobilnett, behandlede opplysninger som viser den geografiske plasseringen til en brukers mobilterminal, og i et offentlig fasttelefonnett, opplysninger om termineringspunktets fysiske adresse.
 - c) «E112»: en nødmeldingstjeneste som bruker det felles europeiske nødnummer 112 og er utvidet med opplysninger om anropende brukers lokalisering.
 - d) «alarmsentral»: et fysisk sted der nødanrop besvares, og som er underlagt en offentlig myndighets ansvar.

(¹) EFT L 327 av 21.12.1999, s. 53.

3. Medlemsstatene bør utarbeide nærmere regler for operatører av offentlige nett som blant annet omfatter bestemmelsene i nr. 4-9 nedenfor.
4. For hvert nødnummer til det europeiske nødnummer 112 bør operatører av offentlige telefonnett automatisk viderefordre til alarmsentralene de beste tilgjengelige lokaliseringsopplysninger som genereres av nettet, i den grad det er teknisk mulig. I tiden fram til vurderingen nevnt i nr. 13 er avsluttet kan det godtas at operatører gir tilgang til lokaliseringsopplysninger bare på anmodning.
5. Operatører av offentlige fasttelefonnett bør gi tilgang til installasjonsadressen til linjen nødnummeret utgår fra.
6. Operatører av offentlige telefonnett bør formidle lokaliseringsopplysninger uten forskjellsbehandling, og bør særlig ikke gi opplysninger av forskjellig kvalitet avhengig av om de gjelder operatørens egne abonnenter eller andre brukere. Når det gjelder fastnett, omfatter begrepet «andre brukere» brukere av offentlige betalingstelefoner; når det gjelder mobilnett eller programmer for mobilt utstyr, omfatter begrepet «andre brukere» streifende eller besøkende brukere, eller eventuelt brukere av mobilterminaler som ikke kan identifiseres ved hjelp av abonnent- eller brukernummeret.
7. Alle lokaliseringsopplysninger bør inneholde data om identiteten til nettet som anropet utgår fra.
8. Operatører av offentlige telefonnett bør påse at lokaliseringsopplysningene, herunder adresseopplysninger, er riktige og ajourførte.
9. For hvert nødnummer der abonnent- eller brukernummeret er identifisert, bør operatører av offentlige telefonnett gi alarmsentraler og nødmeldingstjenester mulighet til å fornye lokaliseringsopplysningene gjennom en tilbakeringsfunksjon med sikte på håndtering av nødssituasjonen.
10. For å lette dataoverføringen mellom operatører og alarmsentraler bør medlemsstatene oppfordre til bruk av en felles standard med åpent grensesnitt, og særlig en felles dataoverføringsprotokoll vedtatt av Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjoner (ETSI), når den foreligger. En slik standard bør være fleksibel nok til å oppfylle framtidige krav etter hvert som de oppstår, for eksempel i forbindelse med telematikkterminaler i kjøretøyer. Medlemsstatene bør påse at grensesnittet er best mulig egnet til effektiv håndtering av nødssituasjoner.
11. I forbindelse med plikten til å levere E112-tjenester fastsatt i direktivet om leveringspliktige tjenester bør medlemsstatene gi sine borgere tilstrekkelige opplysninger om E112-tjenestenes eksistens, bruk og fordeler. Borgerne bør opplyses om at anrop til 112 setter dem i forbindelse med nødmeldingstjenester i hele Den europeiske union, og at opplysninger om anroperes lokalisering blir viderefordlet. De bør også underrettes om hvilke nødmeldingstjenester som får lokaliseringsopplysningene, og om andre nødvendige forhold, for å sikre at personopplysningene behandles riktig.
12. Som ledd i den stadige utvikling av kunnskap og teknologi oppfordres medlemsstatene til å fremme og støtte utvikling av tjenester knyttet til hjelp i nødssituasjoner f.eks. for turister og reisende samt transport av farlig gods på vei eller med jernbane, herunder framgangsmåter for viderefordling til alarmsentraler av opplysninger om lokalisering og andre forhold av betydning i nødssituasjoner eller ved ulykker, til å støtte utviklingen og innføringen av felles grensesnittspesifikasjoner for å sikre samvirkingsevnen mellom slike tjenester i hele Europa og til å oppmuntre til bruk av lokaliseringsteknologi med høy presisjon, slik som tredjengenerasjons lokaliseringsteknologi i mobilnett og verdensomspennende satellittnavigasjonssystemer.
13. Medlemsstatene bør forplikte sine nasjonale myndigheter til å framlegge en rapport for Kommissjonen om innføringen av E112 innen utgangen av 2004 slik at Kommissjonen kan foreta en vurdering der det tas hensyn til nye krav fra alarmsentraler og nødmeldingstjenester samt utvikling av og tilgang til teknologisk kapasitet knyttet til anropslokalisering.
14. Denne rekommandasjon er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 25. juli 2003.

For Kommissjonen

Erkki LIIKANEN

Medlem av Kommissjonen